N°. 20. A°. 1834.

DINGSDAG, DEN 1sten APRIL.

NIEUWE SURINAAMSCHE COURANT EN LETTERKUNDIG DAGBLAD.

Gouvernements Secretarij.

POSTKANTOOR.

ONAFGEHAALDE BRIEVEN OVER DE MAAND *MAART.*

D. ALETRINO.
J. L. F. ALTMANN.
F. BEUDEKER.
W. CARBIN.
M. COUTIN.
A. CAMERON.
J. VAN DUIJN.
B. ESSER.
J. VAN ES RINGELING.
J. GORDON.
V. J. VAN HALM.
H. J. MAIR.
J. J. OOLKAAS.
Wed. R. PICKERING.
J. PANTEKOEK.
JOHN PICKERING.
Geb. VAN POLDA.
T. H. RICHTER.
S. RICKETS.
JOHN STEWARD.
I. A. THORKOW.
. TIJNDALL.
. M. TIJNDALL.
. TIJNDALL.
. VER GHJUR.
. C. VAN WEEDE.
. A. WIX.
. A. VAN WIIKS.
. C. F. WALTHER en J. DE JAGER Ez.
. v. GLIJNE WIJGEL.
Voorwaardig
T. B. HANSSEN. (Wilhelmina.)
G. H. BRAKKE (Lodewijk Antonij.)
L. E. C. v. D. BURG (Edward Vill....)

Paramaribo, den 1 *April* 1834.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,

A. P. TIRION.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit Nederlandsche Dagbladen, tot en met 28 Januarij.

De *Nürnberger Correspondent* behelst het volgende artikel geschreven van den DONAU, in December: Even als menig mensch de prijzenswaardige gewoonte heeft, om zich op het eind des jaars zijne levensvoorvallen gedurende dat tijdvak voor den geest terug te roepen, dezelven te vergelijken bij die van het jaar te voren en daaruit alsdan op te maken of hij in zijnen zedelijken of geldelijken toestand is vooruit dan wel achteruit gegaan, zoo is ook het leven der Staten geen onwaardig voorwerp van de aandacht des nadenkenden mans, die, terwijl hij, den snellen loop der gebeurtenissen volgende en door derzelver stroom voortgesleept, ter naauwernood gelijken tred met zijn geheugen houden kan, aan het eind des jaars niet ongaarne een oogenblik voor deszelfs Janushoofd stilstaat, ten einde met den blik achterwaarts tevens eenen blik vooruit te werpen. — Toen het jaar 1832 ten einde liep, was het vergund de loop te koesteren, dat de Europesche woeling weldra eenen minnelijken uitgang zou hebben. In Duitschland hadden zich de demagogische vonken zonder ernstige gevolgen verspreid. Overal gaf het volk blijken van deszelfs genegdheid, om de orde te handhaven en het bestaande in wezen te doen blijven. In Oostenrijk en Pruissen trof het Duitsche Verbond eenen veel vermogenden steun aan, want beide waren van hunne inwendige veiligheid voldoende overtuigd, om, indien het zijn moest, hunne krachten naar buiten in werking te brengen. Rusland bevond zich in het rustige bezit van het bedwongen Polen. Wel is waar was die rust niet door overtuiging, maar door magteloosheid te weeg gebragt, doch juist om welke reden geene stoornis derzelve vooreerst te verwachten is. Turkije worstelde vruchteloos tegen Ibrahim Pacha's gespierden arm, die dat Rijk juist omstreeks het laatst des jaars derwijze klemmend omvatte, dat het dreigde te zullen bezwijken. Het wrakke staatsgebouw werd dus niet meer door de sterkte der eigene grondslagen, maar door vreemde magt geschraagd. Italie bleef in deszelfs passieven toestand voortleven. Men gewende zich daar aan Oostenrijksche en Fransche banieren, en verdroeg wat niet te veranderen was. Hierin geleek Italie naar een verstandig mensch. Het verscheurde en gefolterde Griekenland vond eindelijk deszelfs heil in den Koning, dien Europa's Souvereinen aan hetzelve toekenden. Door traktaten van de Porte afgescheiden, een uitgebreider gebied en gewaarborgde geldsbronnen bezittende, begon dat land deszelfs wedergeboorte te gemoet te snellen. Groot-Brittannie vestigde deszelfs nieuwe instellingen op hechtere grondslagen. De voor het Ministerie gunstige parlements-verkiezingen en des Konings vaste wil verstrekten tot een bolwerk tegen de aanvallen der hooge aristocratie en geestelijkheid. Wel is waar bleven de oude wonden; betaling van de interessen der ontzettende staatsschuld, te groote bevolking in Engeland, gebrek en onderdrukking in Ierland, voortbloeden, waarbij nog kwam de opgeruide gemoedsgesteldheid in onderscheiden volkplantingen, doch over het geheel beschouwd, stroomden de belastingen geregeld in de schatkist, en bleef de handel, eenige voorbijgaande belemmeringen niet in aanmerking nemende, ongestoord bloeijen in de koesterende zomerstralen van eenen vrede, dien Engeland om allen prijs scheen te willen behouden. Frankrijk had op het eind des jaars alleen bereikt, wat het kon of vermogt te wenschen. Het huwde eene dochter des Konings aan het nieuw verrijzende Belgische hemellicht; Soult, de erfgenaam van Periers Presidents zetel, overhandigde aan Kamer der Afgevaardigden de sleutels der bloedig verwonnen Antwerpsche Citadel, en kon Frankrijk zich daarbij beroemen op de medewerking en het Bondgenootschap van Engeland. Door het blijvend bezet houden van Algiers, het ten onder brengen van vele oproerige volkstammen, had Frankrijk eene vaste wapenplaats in de Middellandsche, en door deszelfs medewerking in het toewijzen van den Griekschen Troon, eenen vriend in de Egeesche Zee verkregen. In Spanje was deszelfs invloed magtig genoeg om des Konings wil, opzigtelijk de troonopvolging, naar verlicht belang te besturen; en in Portugal bleef Frankrijk onophoudelijk werkzaam om Don Miguels gezag te verzwakken, zelfs vrijwaarde het zich tegen het overslaan van den burgeroorlog uit de Vendee, zoo al niet door edele middelen, dan toch door de gevangenneming van Berry's weduwe, welke op een versterkt kasteel moest boeten voor het denkbeeld, dat in Frankrijk de Bourbons niet uitsterven. Spanje verkeerde in eene gesteltenis van onaangename gewaarwording. Neiging, welligt ook welbegrepen belang, schenen den Koning te nopen om de orde van troonopvolging ten behoeve van een kind te wijzigen, en juist die redenen deden hem gezind zijn, om een verdediger van het absolutismus in Portugal te worden; doch in laatstgenoemde betrekking waren hem de handen gebonden, en deze van buiten hem opgelegde dwang deed ook binnenslands de ontevredenen stouter worden. Gedeeltelijke opstanden, voornamelijk ter gelegenheid van de valsche hoe wel algemeen verspreide tijdingen van Ferdinand overlijden, konden worden aangemerkt als het voorspel der gebeurtenissen, welke men te verwachten had, wanneer de eigenlijke troonopvolger zijne regten mogt doen gelden, en de Koningin, die gedurende haar Regentschap eene overhelling tot de liberalen niet verloochende, het roer van den staat met zwakke vrouwenhand bestuurde. In Portugal had de strijd tusschen de vijandige broeders nog tot geene uitkomst geleid; zwakheid stond hier tegen over zwakheid, gemis van doorzigt tegen over gebrek aan veerkracht, en zoo was het dan, dat de oorlog zich beperkte tot één punt aan de Atlantische zee, dat steeds vruchteloos werd aangegrepen, doordien vreemde krachten deszelfs verdediging hadden op zich genomen. — Zoodanig was Europa's toestand op het eind des jaars 1832.

In den aanvang van het thans afloopende jaar, trekt het eerst Turkye onze opmerkzaamheid tot zich. De slag bij Iconium was geslagen, de Osmanlins vlugteden en onophoudelijk breidden zich de benden des Egyptischen veroveraars in Klein-Azie uit, Smyrna omdringende en met begeerige oogen op het rijke Stambool starende. van hetwelk alleenlijk een smalle zee-arm hen scheidde. Dringend was het gevaar, snel moest de hulp zijn. De bemiddeling van vreemde Mogendheden werd ingeroepen. Zij voldeden aan deze uitnoodiging, doch Frankrijk, hetwelk zich op den voorgrond plaatste, zag deszelfs glans door Ruslands grooter gesteente verbleeken. Terwijl het eerstgemelde zich afmatte om den Onderkoning tot eenen vrede te bewegen, die echter aan deszelfs, door geene genoegzame magt ondersteunde, voorstellen geen gunstig oor leende, zond Rusland troepen en vloten naar Konstantinopel, die den overwinnaar het »tot hiertoe en niet verder" toeriepen en hem matiging leerden. De vrede, ofschoon met zware opofferingen voor de Porte, kwam tot stand en nu zag de wereld een zonderling schouwspel. Zonder, zoo als Frankrijk bij het doortrekken van Belgie, door traktaten gehouden te zijn, trok Rusland, na dat Ibrahim zich over de grenzen van het weder te geven grondgebied terug getrokken had, deszelfs land- en zeemagt in hare vroegere stellingen terug, te vreden met het voordeel, eene tot dusverre vijandige Mogendheid zich tot bondgenoot te zullen gemaakt hebben. Tot Engelands en Frankrijks spijt geschiedde zulks ook zeer spoedig. Een verbond van houw en trouw werd tusschen Rusland en de Porte gesloten, beiden waarborgen elkander het tegenwoordig statenbezit: beiden belooven zij elkander hulp in den krijg; beiden hebben van nu af aan slechts dezelfde vijanden.

Aan die gewigtige gebeurtenis, en welligt als een gevolg derzelve, reijen zich de te Schwedt, Theresienstad en Munchengratz gevoerde onderhandelingen tusschen de Monarchen van Oostenrijk, Rusland en Pruissen. Zwijgend, maar echter door de bekende gezindheden der Beheerscheren van het Oosten genoeg sprekende, strekken deze onderhandelingen tot ernstige vermaningen aan de rustverstoorders in alle oorden der wereld. Thans wordt Magt tegen Magt gesteld, en eene grenspaal aangenomen, welke door de revolutionnaire Propaganda niet straffeloos mag worden overschreden. Men acht, en gewisselijke te regt, de zamenkomst der gekroonde hoofden, voor het behoud des vredes heilzaam te zijn, want Eendragt is daartoe de krachtvolste waarborging. Duitschland zal waarschijnlijk er de eerste uitwerkselen van ontwaren, als welks belangen in de eerlang te openen conferencien ter sprake moeten komen. Dat Duitschland eene ernstige oplettenheid verischt, is door het gebeurde in Frankfort, door de vrijspraak der beklaagden te Landau, en door zoo vele andere omstandigheden voldingend bewezen.

De gebeurtenissen in Zwitserland, het trouwens alsnu ontbonden Sarner verbond, het door Poolsche vlugtelingen onderhouden misnoegen, zouden wel bij den digt aangesloten band, waarin Zwitserland met Duitschland staat, voorzorgen voor de toekomst noodzakelijk kunnen maken.

Griekenland verheugt zich in de tegenwoordigheid van eenen edelen telg van den Wittelsbacher-stam. Blijde togen de bewoners hunnen Otto te gemoet, van wien zij het einde hunner rampen, de herbloeijing huns verwoesten vaderlands verwachten. Maar, zoo als de natuur geene sprongen doet, zoo ook kan de overgang van regeringloosheid tot het gezag der wetten niet het werk van het oogenblik zijn. Magthebberen, aan teugelloos bewind gewoon, moeten thans eene betamelijke gehoorzaamheid betoonen; hartstogten zullen plaats maken voor redelijkheid; in stede van vrijbuiterij en zeeroof, zal de stille kunstvlijt het weefgestoelte drijven, en der arbeiders zweet de aarde mesten. Daarom rusten thans die zamenzweringen, aan welke anders eer en roem verdienende mannen deel namen. Maar het volk stoot dezen van zich zelfs al heeft het bevorens hen bemind, en regt en magt blijven aan de wet.

In de zuidelijke en Westelijke gedeelten van Italie (Napels en Sardinie) ontstonden beroeringen, die op de omverre werping der Regering doelden. De sekte der zoogenaamde *Giovane Italia*, die in Frankrijk met sluipmoord het eerst optrad, wilde haar werk in Napels door koningsmoord bekroonen. De zamenzwering echter werd ontdekt, en de hoofdaanvoerders lieten hun leven op het schavot of smachten nog in ketenen; de minst ongelukkigen onder hen leven in vrijwillige ballingschap.

Frankrijk rigt den dooden Napoleon een standbeeld op, doch zorgt angstig daarvoor, dat geen levende Napoleon voet zette op deszelfs grondgebied. Laffitte, de held en het schild der Julijrevolutie, ziet zijn paleis sloopen, en grond en erf bij kavelingen verkoopen, opdat de Koninklijke berg minder en later te betalen hebbe; 's Prinsen Condés erfgenaam maakt alle kunstschatten tot geld, vermits immers de klinkende munt de beste, althans de gemakkelijkst vervoerbare schat is. Frankrijk's inwendige rust is niet veel verstoord geworden; de straat-oproeren hebben opgehouden; maar de Hollandsch-Belgisch kwestie verbiedt nog eenen scheidsregter; het bezit van Algiers is tijdelijk; de troepen zijn uit Griekenland terug getrokken, en een klein leger staat aan Spanje's grenzen. De regering schijnt geneigd te zijn in Spanje's onlusten tusschen te treden, welke interventie evenwel bij de overige Mogendheden weinig bijval ontmoet. Opmerkelijk is het afbreken van alle diplomatische betrekkingen tusschen twee oude bondgenooten, Frankrijk en Zweden, waartoe eene *Opera Comique* en een *Vaudeville* hebben aanleiding gegeven. Aan welke teedere draden hangt toch de politiek! — De Hertogin de Berry heeft haar huwelijk met eenen Italiaanschen Edelman bekend gemaakt, een kind ter wereld gebragt, en is daarop uit de vesting Blaye ontslagen met vrijdom om naar hare haardstede terug te keeren. Hier hangt de politiek aan grove draden. De wieg eens kind werd het graf harer hoopberekeningen. Ettelijke legitimisten togen in pelgrimaadje naar Praag, om den Prins, welken zij hunnen Koning noemen, met datgene, wat bij hen zijne mondigheid heet, geluk te wenschen. Meer hebben zij niet gedaan.

Ferdinand VII, gedurende zijne Regering een speelbal der partijen, van welke hij geene voor zich te winnen, geene te dempen wist, heeft door zijn testament aan het volk, hetwelk zich voor hem opofferde, den burgerkrijg nagelaten. Zijne weduwe, die gedurende de minderjarigheid der driejarige Isabella het staatsroer houden zal, zet het guichelspel van wijlen haren Gemaal voort. Don Carlos, of liever diens naam, is haar wederpartijder, want hij, persoonlijk, zit in Portugal af te wachten of de Christinos, of de Karlisten, of de Afrancesados of de Liberalen zullen zegevieren. In dit oogenblik schijnt de opstand tegen de Koningin die in ettelijke provincien, vooral in de Noordelijke, uitbrak, derzelfs demping nabij. Indien de legerhoofden der Koningin zich werkzaam toonen, ernst aan zachtheid te paren weten, Don Carlos voortdurend een stomme aanschouwer blijft en de Koningin haar tegenwoordig bij het volk verafschuwd ministerie ontslaat, zoude haar welligt de bestendiging van haren, tot dus verre alleenlijk door Frankrijk en Engeland erkennen, troon kunnen te beurt vallen.

In Portugal is de oorlog nog niet geëindigd. Don Pedro heeft aan de verovering van Oporto, die van Lissabon toegevoegd, in welke hoofdstad Donna Maria als algemeen erkende Koningin is binnen getogen. Haar broeder heeft eene stelling ingenomen, in welke hij gedurende den winter zich hoopt te handhaven. De dappere Napier, opvolger van Sartorius, bemagtigde zijne vloot, en Bourmont, die, gedurende eene wijltijds, zijn leger aanvoerde, heeft hem op gelijke wijze verlaten, als Solignac den Hertog van Braganza. Alles in dit rampzalig land is aan lotwisseling onderworpen, alleen de ellende en de armoede zijn er bestendig. Moge deze akelige schilderij spoedig door een vrolijker tafereel worden vervangen, en het jaar 1834 de geneesheer van deszelfs voorganger worden!

— Omtrent den toenemenden handel van Oostenrijk met Turkije, en de middelen, welke voortdurend te werk gesteld worden, om dezelven uit te breiden en gemakkelijker te maken, vindt men in een berigt uit Weenen van den 14den Januarij de volgende niet onbelangrijke bijzonderheden:

» Voor eenige jaren reeds had zich te Weenen eene vereeniging van actie-houders gevormd, om door middel van stoombooten eene meer geregelde scheepvaart op den Donau in te voeren. Aanvankelijk had deze maatschappij slechts ééne stoomboot, maar de aanmerkelijke winsten die haar kapitaal deden aangroeijen, stelden haar weldra in staat om drie booten in de vaart te brengen, en zelfs deze zijn thans niet genoegzaam om in de behoefte te voorzien. Tot nog toe evenwel konden dezelve de Turksche grenzen niet overschrijden, maar moesten te Semlin blijven liggen. Oude vooroordeelen nopens de onmogelijkheid, om den Donau tot aan de Zwarte Zee bevaarbaar te maken, maar nog meer de verkeerde denkbeelden der Pacha's van Widdin en Orsova wegens hunne ware belangen, en de zorgeloosheid der Porte schenen daaraan onoverkomelijke hinderpalen in den weg te leggen. De voordeelen van zulke eene bevaarbaarmaking vielen intusschen zoo zeer in het oog, dat zij de ondernemers dezer stoomvaart moesten uitlokken om dezelve althans te beproeven. Nadat de gemelde maatschappij den loop van den Donau had doen onderzoeken en daardoor de overtuiging erlangd had, dat het mogelijk was de natuurlijke hinderpalen te overwinnen, gelukte het haar eenige Hongaarsche grooten voor haar ontwerp te winnen. Er werd een plan opgemaakt, aan den Keizer onderworpen en door dezen goedgekeurd; en eene commissie benoemd, om den Donau langs zijnen geheelen loop te peilen, de noodige werken voor te slaan, en de sommen te begrooten, die tot bereiking van het doel zouden moeten besteed worden.

» Tevens werden onderhandelingen

met de Porte, met Vorst *Milosch* en met de Pacha's Widdin en Orsova geopend, om dezelven gunstig voor de onderneming te stemmen. De Porte betoonde zich zeer bereidwillig; de pacha's en Vorst *Milosch* werden door het betoog van de voordeelen, die zij daarvan konden verwachten en door geschenken gewonnen, en laatstgemelde schepte zoo veel behagen in het plan, dat hij aanbood eenige aandeelen in de maatschappij te nemen.

De uitgezonden Ingenieurs keerden terug met de stellige verklaring, dat alle moeijelijkheden konden overwonnen worden; de grootste hinderpalen bestonden in de nabijheid van Orsova, alwaar de Donau, tusschen twee stijle 490 voet hooge rotsen ingedrongen, met eene ontzettende vaart voortschiet, over de rotsen, die zich in de bedding bevinden henenstort, en eenen waterval van drie verdiepingen vormt. Te dezer plaatse zal een zij kanaal gegraven moeten worden om den waterval te vermijden. De voorbereidende werkzaamheden daartoe zijn, met de geringe uitgave van 80,000 gulden reeds voltooid, en men berekend dat het geheele werk niet meer dan 200,000 gulden zal kosten, welke som de Oostenrijksche Regering zal bijdragen. Van haren kant zal de maatschappij een kapitaal van 300,000 gulden bezigen voor den aankoop van drie nieuwe stoombooten en van werktuigen, om de ondiepten, die van tijd tot tijd in de rivier ontstaan, weg te nemen. Dit kapitaal wordt door het uitgeven van aandeelen, elk van ƒ500, gevonden, en men hoopt binnen weinige jaren groote winsten te trekken, alzoo Hongarije zeer rijk aan allerlei voortbrengselen is, waarvoor het tot nog toe aan uitwegen ontbroken heeft. Een groot voordeel levert ook de rijkdom van Wallachije aan steenkolenmijnen op. De stoombooten zullen tot Konstantinopel varen, waarvoor men rekent dat zij 10 dagen zullen noodig hebben, en men hoopt dat deze vaart reeds in het aanstaande jaar zal kunnen geopend worden."

MENGELINGEN.

Menigmaal zijn, zoo wel uit vroegere oorlogen als uit de langdurige worsteling, welke de vorige Fransche revolutie verzeld heeft, voorbeelden bijgebragt van vrouwen, die in werkelijke krijgsdienst de legers verzeld en zich als dappere soldaten gekweten hebben. Thans leveren de dagbladen weder zulk een voorbeeld, hetwelk om de echtheid althans der hoofdbijzonderheden van het verhaal en de omstandigheden der zaak zelve wel verdient gekend te worden. Het artikel voert ten titel: *De dubbele Breton of de vrouwelijke huzaar.*

Wij waren (dus luidt het Fransche verhaal) in het laatst van 1806. Op een schoonen herfstmorgen hield Napoleon, in het veld van Mars, eenen wapenschouw over zijne met de laauweren van Egypte, Duitschland en Italie overladene troepen; met voldoening reed hij door de welgesloten gelederen dier dapperen, welker vermoeijenissen en gevaren hij gewoon was te deelen.

De menigte hield de lanen en aardhoogten bezet; men drong zich om de gelaatstrekken des Keizers te zien, wiens glorie en naam reeds toen de wereld vervulden. De overal uitberstende geestdrift was een roemrijk voorteeken der grootste bestemming, welke hij vervullen moest. Maar toen.!!!..

Reeds was hij het front van verscheiden regementen voorbij gereden, toen hij bij het 6de regement huzaren kwam, dat door deszelfs goede houding steeds bijzonder uitmuntte. Weldra bemerkt zijn oog eenen vrijwilligen huzaar, die buiten de gelederen zijn paard sprongen deed maken; oogenblikkelijk riep hij:

« Waarom is die huzaar niet op zijn' post? Mijnheer, vervolgde hij, zich tot den kolonel wendende, hoe komt het dat ik in een regement, hetwelk ik steeds met genoegen aan andere ten voorbeeld stelde, van zulk eene inbreuk op de dienstpligt getuige moet zijn? Men doe dien man voor acht dagen in arrest zetten.

« Sire, hernam de kolonel, veroorloof mij van een zoo gestreng vonnis beroep te doen op u zelven, en genade voor mijnen volontair te verzoeken: gij zult mij dezelve niet weigeren, wanneer gij hem ondervraagd zult hebben.

« Welnu, hij kome, zei de keizer."

In vollen galop aanrijdende was de huzaar weldra bij hen, en de volgende tweespraak begon:

« Uw naam?

« Mijn Keizer, ik heet Ducond Laborde; het regement noemt mij dubbelen Breton.

« Waarom hebt gij de gelederen verlaten?

« Ik ben er nimmer in geweest; altoos heb ik het regement als vrijwilliger gevolgd, er geen deel van willende uitmaken voor dat uwe Majesteit mij zulks waardig keurde.

« Sedert wanneer zijt gij aan het regement verbonden?

« Sedert acht jaren.

« Wat heeft u genoopt dienst te nemen?

« De liefde tot mijn land en tot mijnen man, van wien ik mij niet heb willen scheiden.

« Hoe? zijt gij dan eene vrouw? (Bij deze vraag veranderde Napoleon het Fransche *tu* in het beleefdere *vous.*)

« Ja, Sire, en nimmer zult gij in het regement eenen arm hebben, die meer aan uwen dienst verknocht is.

« Hoe is de naam van uwen man?

« Poncet, opper-wachtmeester.

« Welk is uw land?

« Angoulême.

« Uw ouderdom?

« Drie en dertig jaren.

« Hebt gij kinderen?

« Ja, Sire, eenen jongen.

« Wat doet hij?

« Trompetter in het 11de regement dragonders.

« Het is wel. Kent gij de manoeuvres?

« Ja, Sire en de behandeling van de sabel ook.

« Ik ben verlangend het te zien," zei de Keizer, die den dubbelen Breton met eene gedurig aangroeiende deelneming toegehoord had. « Kolonel, doe een peloton oprijden en deze dappere dubbele Breton in de gelederen plaats neme."

De kolonel kommandeerde de evolutien, die door den dubbelen Breton uitgevoerd werden met eene juistheid en vuur, welke den Keizer bekoorden, die verbaasd stond dat hij eene vrouw haar paard besturen zag met eene kracht en vastheid, welke eenen soldaat, die tien veldtogten had bijgewoond, geene oneer gedaan zoude hebben.

« Het is genoeg, zeide hij, ik ben tevreden. Dubbele Breton, ik maak u tot wachtmeester ordonnans; daar hebt gij iets voor het gallon." Met deze woorden duwde hij haar eenen Napoleon in de hand en gaf bevel dat er haar 25 uitbetaald zouden worden.

Buiten haar zelve van vreugde ging dubbele Breton, na den Keizer bedankt te hebben, de plaats, welke haar nieuwe rang haar aanwees, innemen, te midden der gelukwenschingen en het vivat geroep der talrijke aanschouwers van dit tooneel.

Het 6de regement huzaren vertrok om zich bij het legerkorps te voegen, hetwelk Pruissen binnen rukte, en weldra leverde de veldslag bij Eylau aan den dubbele Breton de gelegenheid om zich te onderscheiden. Reeds meer dan twee uren duurde de slag; dubbele Breton, die naar den regter vleugel gedetacheerd geworden was om eene order te brengen, was op weg om naar haren post terug te keeren, toen zij een peloton door eenen drom Pruissische ruiterij omringd zag; slechts haren moed raadplegende stort zij met de sabel in de vuist op den vijand in, houwt den kapitein ter neder, maakt onzen soldaten lucht en komt met den sierp van den door haar gedooden officier in het hoofd kwartier terug.

Van dit wapenfeit onderrigt, deed de Keizer haar met eene gouden medaille begiftigen, welke dubbele Breton nog steeds met godsdienstigen eerbied bewaart.

In dit gedenkwaardige tijdvak, toen onze zegevierende troepen van de eene hoofdstad naar de andere rukten, hadden dappere lieden menigmaal gelegenheid om zich te onderscheiden en de slag van Friedland leverde er eene nieuwe zeer luisterrijke aan den dubbelen Breton.

Naauwelijks was de dag begonnen, of zij werd aan de heup door eenen snaphaanskogel getroffen, die langs de geheele regter dij het vleesch als met eene greep doorploegde. Verre van hierdoor gestuit te worden, stort zij zich met des te meer drift in het digst van den strijd, en reeds hadden verscheiden vijanden de wondsmarten, welke zij gevoelde, met hun leven betaald, toen een tweede kogel haar onder den regter-oksel trof. Ondanks deze tweede wond verlaat zij haar paard niet en in plaats van, gelijk men haar zeide, naar het veld-hospitaal te gaan, neemt zij haren das, verbindt de wond, om het bloeden te stuiten, hangt den regter arm in een band, en den toom om den hals, de sabel in de linkerhand genomen hebbende, vliegt zij als een wild roofdier voorwaarts, breekt zich overal baan en na verderf in de vijandelijke gelederen verspreid te hebben, weet zij zes Pruissen gevangen te nemen en voert dezelve naar den Keizer. Napoleon den dubbelen Breton herkennende, was door zoo veel moed en trouw getroffen, maakte zijn eigen kruis van het eerlegioen los en hechtte het haar op de borst, vervolgens bevel gevende om haar naar het veld hospitaal te brengen, ten einde de vele wonden, waarmede zij bedekt was, te doen verbinden.

Van dien tijd af tot in 1814 verliet dubbele Breton haar regement niet, en deed het leger groote diensten, als dapper soldaat en in hoedanigheid van ordonnans, of ook wel door in de kleederen harer sekse, nu eens als zoetelaarster, dan weder als boerin, binnen de vijandelijke linien te sluipen; meermalen hebben hare berigten de genie van den grooten veldheer behulpzaam geweest.

Het was te Waterloo dat dubbele Breton haren laatsten tol aan Frankrijk betaalde, na het 17 jaren gediend te hebben; een kanonkogel verbrijzelde haar het linker been en Poncet, haar man, die tot kapitein opgestegen was, is, gelukkiger dan zij, aan hare zijde gesneuveld, toen hij nog wanen kon dat de adelaar zegevierde.

Op het slagveld zelf de afzetting van haar been doorstaan hebbende, werd de dubbele Breton voor de vijanden, in wier handen zij gevallen was, een voorwerp van bewondering en eerbied. Kolonel Barrow van het koninklijk iersche regement, dat van den hertog van Kent, nam haar met zich naar Dublin, waar zij eene tweede afzetting, boven de knie, moest ondergaan.

Zij bragt zes jaren in Engeland door, overal het best onthaal genietende, en kwam eerst na den dood van Lodewijk XVIII in Frankrijk terug, voorzien van getuigschriften, door den Franschen consul te Londen afgegeven.

Haar lang afwezen na de ramp van Waterloo had haar voor dood doen houden, en deze vrouw, welke de order van het legioen van eer zoo wel verdiend had, was van de order rollen geschrapt, als te Mont St. Jean gesneuveld.

GEBOORTE, STERFGEVALLEN, ENZ.

BURGERLIJKE STAND. — In de gepasseerde week zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Carolina Francina Directie, huisvrouw van Jean François Favercq, *dochter.* Maria Lobach, huisvrouw van Johann Gottlieb Hartman, *dochter.*—Dorothea Christina Samson, *dochter.*

OVERLEDEN: Ferdinand Johan Nepomenus Hoen, oud 58 jaren. — George Volkert Chalmers, oud 28 jaren. — Judith de Graaff, oud circa 43 jaren. — George Im Thurn, zoon van Joël Henrich Im Thurn, oud 4 maanden. — Carolina Elisabeth Wildeboer, dochter van Anthonij Wildeboer, oud 1 jaar, 5 maanden en 19 dagen.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Ter Kastelenije van het Geregtshof alhier.

Vrijdag, den 28sten Maart 1834.

1.) Twee derde gedeelte in het Huis en Erf, aan de Keizerstraat, Lᵃ. D. N°. 152. *f* 2200 H. A B .k.

2. Het Erf en daarop staande Gebouwen, aan de Graven- of Soldatenstraat, Lᵃ. D. N°. 67. *f* 700 — J C D..rrleben.

3.) Het Huis en Erf, op den hoek van de Wagenweg- en Rust- en Vredestraten, Lᵃ. D. N°. 96. *f* 2100. J. E van Herwerden.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 31sten Maart, het Schip *Hendrika*, Kapt B. DE WEERD.

Idem, het Schip *de Faam*, Kapt. J. ANDRESEN: Passagier: den Heer A. VAN VELSEN.

Idem, het Schip *Atalante*, Kapt. C. MEIJER.

Allen van Amsterdam.

UITGEZEILD.

Den 29sten Maart, Z. M. Brik van Oorlog *PEGASUS*, Kapt. Luit. J. F. MULLER, over de Eilanden *St. Eustatius*, *St. Marten* naar *Curaçao*.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Fregatschip Harmonie, Kapt. Dirk Spreeuw. — Adres bij J. F. Faverey. — Sluit 5 April.

Het gekoperd Tweedeks Hoekerschip Wilhelmina, Kapt. J. N. Kunt. — Adres bij Gebr. Reijns. — Sluit 15 April.

Het gekoperd Barkschip Sophia Cecilia, Kapt. Bandik Friedrich Ipsen. — Adres bij Gebr. Reijns. Sluit 15 April.

Het gekoperd Kofschip de Vrouw Catharina, Kapt. F. Lange. — Adres bij Gebr. Reijns. — Sluit 15 April.

Het gekoperd Tweedeks Hoekerschip de Nederlander, Kapt. Cornelis Hölker. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Kofschip de Gebroeders, Kapt P C. Sorgdrager. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gezinkt Schooner Kofschip Sara Anna Cornelia, Kapt. H. L. Dakhuis. — Adres bij Lessner & Scheffer. — Sluit ultimo April.

Naar Rotterdam:

Het gekoperd Schooner Galjootschip Margaretha, Kapt. Hendrik Hegers. — Adres bij van West & de Hart. — Sluit 20 April.

Het gekoperd Bergatijnschip Guyana, Kapt. F. Popken. — Biedt deszelfs Bodem aan ter inlading van Koffij en Katoen. — Adres bij van West & de Hart. — Sluit medio Mei.

Naar Middelburg:

Het gezinkt Barkschip Agenoria, Kapt. W. van der Koliff. — Adres bij Lessner & Scheffer. Sluit 20 April.

Naar Gloucester:

De N. A. Brik Restitution, Kapt. R. Stamwood, — Adres bij M. A. Keijser.

Naar Boston:

De N. A. Brik Fox, Kapt. C. Saunders. — Adres bij J. M. Samson.

Edictale Citatie.

(14768) Uit krachte van acte eerste defaut met admissie tot eene tweede daging, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, in dato 28 Februarij 1834, aan RICHARD VAN REES ARNOLDUSZOON, in qualiteit als blijkens Acte gepasseerd den 29 April 1830, ten overstaan van den Gezworen Klerk PIETER VOS en Getuigen, door QUIRIN GEORGE PICHOT, gesubstitueerd tot waarneming der belangen van den Boedel wijlen JOHANNA CHARLOTTA VOGT, weduwe van GEORGE NICOLAAS LINCK, welke is geweest universele Erfgenaam van haren overleden Echtgenoot GEORGE NICOLAAS LINCK, impetrant van appointement van Edictale Citatie ter Eenre.

Zoo wordt door mij Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, voor de *tweede* maal bij openbaare Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle *bekende* en *onbekende* buitenlandsche Crediteuren, mitsgaders allen en een iegelijk die eenig regt of pretentie van wat aard of natuur ook, zullen vermeenen te hebben, op ende jegens den voormelden Boedel van JOHANNA CHARLOTTA VOGT, wed. GEORGE NICOLAAS LINCK, geimpetreerden ter andere zijde.

Omme te compareren ter gepriviligeerde rolle van het Geregtshof te *Suriname*, welke gehouden zal worden in de maand November 1834, ten einde de impetrant qq. te zien dienen van acte eerste default en tweede daging, bij Edicte *ad valvas curiæ*, en wijders met de impetranten qq., voort te procederen als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan *Paramaribo*, den 28sten Maart 1834.

N. L. BRAAM,
Exploicteur.

ADVERTENTIEN.

(14781) *TRANSPORTEN.*

Den 25sten Maart 1834, J. A. H. ARNZEN, A. H. E. ARNZEN en J. H. GEISLER num. ux., aan J. P. N. DUCELLE, van het Huis en Erf, aan de *Hoogestraat*, bekend onder Lᵃ. D. N°. 703.

Den 28sten, MARIA MARGARETHA van NEGREB, JOHANNES van NEGREB en CORNELIA van NEGREB, aan ISABELLE CATHARINA van NEGREB, voor hareminderjarige Dochter JOHANNA MARIA ELISABETH BRAAM, van *drie vierde gedeelte* van het Erf, gelegen aan de *Maagdenstraat*, Lᵃ. B. N°...., tusschen de Erven van de Luthersche Diaconie, en het Erf, behoord hebbende aan W. P. PRINS.

Idem. Exploicteur bij het Geregtshof, aan J. C. DOERRLEBEN, van het Erf en daarop staande Gebouwen, aan de *Graven-* of *Soldatenstraat*, bekend onder Lᵃ. D. N°. 67: aangekomen hebbende CORNELIA SCHEPER en CONSTANTIA VERSCHRUUR, als Erfgenamen van wijlen MACHIEL ANTON WOLFF.

Idem. VICTOR KUVEL, aan J. CORONEL, van het Erf en daarop staande Gebouwen gelegen aan de *Watermolenstraat*; bekend onder Lᵃ. A. N°. 132.

HIJPOTHEEK.

T. H. STOLKERT, *Eerste Hijpotheek*, aan P. H. ARONS qq. c. s. de minderjarige E. G. en S. P. SCHOUTEN, te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Hoogestraat*, Lᵃ. D. N. 792.

Paramaribo, den 29 Maart 1834.

WENTHOLT,
Adj. Griffier.

(15665) Worden bij publieke inschrijving, aan den meestbiedende (mits goedgekeurd worde), te *koop* aangeboden van $\frac{15}{16}$ aandeelen in de Plantaadje *Pieterszorg*:

Plus minus 27 vaten SUIKER.

Dezelve moeten (na de toewijzing), door den Kooper voor eigene rekening en risico worden afgehaald.

De inschrijving-billetten zullen worden aangenomen ter Griffie van het Geregtshof, tot Dingsdag den *eersten* April e. k., des morgens ten *acht* uren, wanneer dezelve, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, zullen worden geopend.

Paramaribo, den 23 Maart 1834.

N. G. VLIER,
c. s. Custodient.

(15663) De ondergeteekende heeft tot hare *Generale Gemagtigde* aangesteld, den Heer LEENDERT VERHAVE.

Paramaribo, 31 *Maart* 1834.

C. RELOTIUS.

(15661) Den 9den Maart is op de Plantaadje *'t IJland* vermist: een *VIERRIEMS CORJAAL*, lang 29 voeten, breed 4 vt. 1 dm. en diep 1½ vt., voor en achter met platlood beslagd, binnen en buiten gegrondverft, behoorende aan den op voornoemde Plantaadje werkende Neger GABRIEL van NORA: de eerlijke vinder wordt verzocht hetzelve aan voormelden Neger, of aan den ondergeteekende, tegen eene goede belooning te bezorgen.

Paramaribo, 28 *Maart* 1834.

E. SCHEFFER.

(15235) A. SALOMONS, zal HEDEN MORGEN, om *negen* uren, op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, 320 ps. Kopie Beslag-Planken, en extra fraaije geslepene Glaswerk: alsmede twee Negers, met namen: DONNÉ of TONIE en JOSEPH, aankomende den Boedel A. HEINRICH.

(15660) J. P. L. WEIMANN, voornemens zijnde den 15den April de Kolonie te verlaten, verzoekt zijne respective Debiteuren, ter vermijding van onkosten, betaling te presteren.

Wijders zal den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten zijnen huize, aan de *Waterkant* bij de *Vischmarkt*, op Woensdag den 2den April, aan de meestbiedende, verkoopen:

Groene- en zwarte Thee; extra Roode-, Rhijnsche- en Madera Wijn in kisten en oxhoofden: Conjac in kelders; Witlood; Lijn-, Raap- en Patent Olie; Pijpen in mandjes; Spijkers; geelhechte Houwers; Schoppen; Houweelen; Linnens; zwarte en bronze Lakensche Rokken; enz., enz.

De Goederen zijn daags vóór, en op den verkoopdag, voor een ieder te zien.

(15652) De ondergeteekende zal op Woensdag, den 9den April e. k., des namiddags ten *vier* uren, ten zijnen huize, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, op publieke Vendu doen verkoopen:

Wel onderhoudene *Meubelaire Goederen*, waaronder: Mahonijhouten Chiffonière; Ladetafel; Forte Piano; Kleederenkast; Kanapé: Stoelen, en hetgeen verder ten voorschijn zal worden gebragt.

De Goederen zullen daags vóór- en op den verkoopdag, te bezigtigen zijn.

Paramaribo, 1 *April* 1834.

WM. ABKENIUS.

(14084) De ondergeteekende voornemens zijnde binnen kort de Kolonie te verlaten, verzoekt die iets van hem te vorderen heeft, betaling te komen ontvangen, en die verschuldigd zijn, worden nogmaals verzocht, betaling te presteren.

Biedt à *contant*, tot zeer goedkoope prijzen te koop aan, per de laatst gearriveerde Schepen aangebragt; fijne zwarte Rokken en Broeken: blaauwe en gekleurde Jassen; beste vilte Mans-, Jongens- en Kinder Hoeden en Petten; Dames Kousen; Sokken; Linnens; extra gebronsde Tafel-Lampen; Eau de Cologne; lange Flesch-Kurken; Goude Horlogien; Handringen, en diverse Goederen meer.

A. J. POSNANKI.

Ter Drukkerij van FUCHS & Cº.